

- 5** Alter the Railway Home Ownership Scheme for the benefit of the ordinary railwaymen and their families, instead of restricting it to the higher-paid grades.
- 6** Settle the wage claims of several low-paid groups, left outstanding for many months by Mr. Sauer.
- 7** Review the Superannuation Fund and increase the low pensions of surviving dependants.

The United Party's record guarantees its undertakings

Without railwaymen, South Africa would come to a standstill

But . . .

Since 1949 you have lost £7,500,000 because your cost-of-living allowances are pegged for a year ahead.

From April, 1953, you will receive a new increase in the cost-of-living allowance. Do not be misled by it. It is twelve months overdue.

Your cost-of-living allowance is not taken into account for pensions, but you pay tax on it. When the Nationalist Ministers increased their salaries from £3,000 to £4,000 in 1951, they arranged that £1,200 of it should be tax free.

Only after the "go slow" strike which Mr. Sauer called "illegal, unjustifiable and indefensible" did you get pay increases.

Few of you make use of the railway housing scheme, suspended by Mr. Sauer in 1949. In 1952, £1,600,000 was voted, but by then buildings cost 40 per cent. more, and only the better-paid staff could afford to borrow.

Housing loans of up to £5,000 were granted to "high-ups" in the Railways. You wait in vain!

Many of your comrades are provided with zinc kaias, and even tents, by the Railways.

In the first four years of the Nat. Government 30,000 railway workers resigned to seek better employment.

In 1949, between 6,000 and 7,000 non-Europeans were appointed in European positions, according to the General Manager.

Pay increases submitted by your own associations for checkers, crane drivers, carriage and wagon workers have been delayed by the Minister with excuse after excuse.

**That is the record of the
Nat. Government.**

The United Party's Record

When the United Party took over from the Nats in 1933, there were 46,000 European railway workers. By March, 1948, the United Party had increased the number of European workers in the Railways to 98,000.

It was the United Party Government which instituted the housing scheme for railway workers in 1938. Up to March 31, 1949, no less than 5,640 housing loans, amounting to £10 million, had been granted under the scheme.

In July, 1941, the United Party instituted pension benefits for casual labourers.

In September, 1944, and June, 1946, the United Party improved working conditions and increased pay and pensions.

In November, 1940, the United Party granted travel concessions for the widows and orphans of railway workers.

In July, 1946, the United Party extended the benefits of the Sick Fund to widows and orphans.

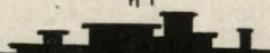
**That is the proud record of the United Party
ENTRUST YOUR FUTURE TO
THIS PARTY
VOTE FOR YOUR FUTURE**

SPOORWEGMANNE!

dit is
julle
sinjaal

...STEM
VERENIGDE PARTY
vir ...

„’n Paar maande gelede het ek die voorreg gehad om met hom geassosieer te wees in ’n stryd ter verdediging van die vertrapte regte en voorregte van die spoorwegwerkers in Germiston. Ek wil alleen die hoop uitspreek dat ons met hierdie amendement net so suksesvol sal wees as met die stryd in Germiston.”

Hierdie woorde is op 31 Januarie, 1933, in die Volksraad deur ’n jong L.V., J. G. N. Strauss, namens spoorwegwerkers uitgespreek. Mnr. Strauss het sy steun toegesê aan ’n amendement deur mnr. H. G. Lawrence dat die salaris- en loonbesnoeiings, wat deur ’n Nat-regering ingestel is, opgehef moet word.

Vandag is dieselfde J. G. N. Strauss die leier van die grootste politieke Party in Suid-Afrika.

Vandag rig sy Party hom nogeens tot die Spoorwegwerkers.

SPOORWEGMANNE!

Om u te help sal die Verenigde Party:—

1 'n Gedeelte van die tydelike lewenskoste-toelae kon solideer. Om dit te bewerkstellig, sal basiese lone onder £500 per jaar met minstens een-kwart verhoog word, en die tydelike lewenskoste-toelae sal dienooreenkomsdig verminder word. Vir beter-besoldigde spoorwegwerkers sal daar ook toepassings wees. Alle aanpassings sal so gedoen word dat niemand sal verloor nie.

Dit beteken:

Hoër pensioene.

Hoër oortyd-betaling.

Lone en salarisse meer in ooreenstemming met heersende prysse.

Suid-Afrika is die enigste land ter wêreld waar die lewenskoste-toelaag nog nie gedeeltelik gekonsolideer is nie.

2 Die lewenskoste-toelae elke drie maande hersien, en nie na twaalf maande nie.

3 'n Lewenskoste-raad aanstel om 'n nuwe lewenskoste-indeks te bereken. Die huidige indeks dateer terug tot 1936.

4 Huisvesting bied aan die spoorwegwerkers wat die Administrasie tans in pondokke en tente laat woon.

- 5** Die Spoorweg-huiseienaarskema wysig ten bate van die gewone spoorwegwerkers en hul gesinne, in plaas van die skema te beperk tot die beter-besoldigde grade.
- 6** Die looneise skik van verskeie laag-besoldigde groepe, wat reeds maande lank deur mnr. Sauer agterweë gelaat is.
- 7** Die Pensioenfonds hersien en die karige pensioene van oorlewende afhanklikes verhoog.

Die Verenigde Party se rekord waarborg sy ondernemings

Sonder Spoorwegwerkers sal Suid-Afrika tot stilstand kom

Maar . . .

Sedert 1949 het u £7,500,000 kwytgeraak omdat u lewens-koste-toelaes van toe af 'n jaar vooruit vasgestel is.

Vanaf April 1953 sal u 'n nuwe verhoging in die lewens-koste-toelae ontvang. Moenie daardeur mislei word nie. Dit is reeds twaalf maande agterstallig.

U lewenskoste-toelaag word nie vir pensioene in aanmerking geneem nie, maar u moet belasting daarop betaal. Toe die Nat-Ministers hul salaris in 1951 van £3,000 tot £4,000 opgeskuif het, het hulle dit so gereël dat £1,200 daarvan belastingvry sou wees.

Die enigste loonsverhogings wat u gekry het was dié na die „sloerstaking”, wat mnr. Sauer bestempel het as „onwettig, ongeregverdig en onverdedigbaar”.

Min van u kan van die Spoorweg-behuisingkema gebruik maak. Dit is in 1949 deur mnr. Sauer opgeskort. In 1952 is £1,600,000 bewillig, maar toe was boukoste reeds 40 persent hoër, sodat alleen die beter-besoldigde personeel kon bekostig om lenings aan te gaan.

Behuisingslenings van tot £5,000 is aan hooggeplaaste personele in die Spoorweë toegestaan. U wag tevergeefs!

Baie van u kamerade word van sinkpondokkies, selfs tente, deur die Spoorweë voorsien.

In die eerste vier jaar van die Nat-bewind het 30,000 Spoorwegwerkers bedank om beter betrekkings te neem.

In 1949 is tussen 6,000 en 7,000 nie-blankes in blanke beïrekings aangestel, volgens die Algemene Bestuurder.

Eise om loonshersiening, deur u eie verenigings ingedien vir laaimeesters, hyskraandrywers, en passasierswa- en trokwerkers, is deur die Minister vertraag met een ekskuus op die ander.

**Dit is die rekord van die
Nat-regering**

Die Verenigde Party se Rekord

Toe die Verenigde Party in 1933 die leisels van die Nattes oorgeneem het, was daar 46,000 blanke Spoorwegwerkers. Teen Maart, 1948, het die Verenigde Party die getal blanke werkers in die Spoorweë tot 98,000 opgeskuif.

Dit was die Verenigde Party-regering wat die behuisingskema vir Spoorwegwerkers in 1938 ingestel het. Tot 31 Maart, 1949, is nie minder nie as 5,640 behuisingslenings, wat £10-miljoen bedra het, onder hierdie skema toegestaan.

In Julie, 1941, het die Verenigde Party pensioenvoordele aan los arbeiders beskikbaar gestel.

In September, 1944, en Julie, 1946, het die Verenigde Party werkstoestande verbeter en lone en pensioene verhoog.

In November, 1940, het die Verenigde Party reiskonsessies aan die weduwees en weeskinders van Spoorwegwerkers toegestaan.

In Julie, 1946, het die Verenigde Party die voordele van die Siekfonds na weduwees en weeskinders uitgebrei.

Dit is die trotse rekord van die Verenigde Party
U KAN U TOEKOMS AAN
HIERDIE PARTY TOEVERTROU
STEM VIR U TOEKOMS

8/1/3

8 DEC 1964

215

IF YOU ARE BOthered ABOUT SOUTH AFRICA'S POLITICAL
SITUATION, READ THIS SPEECH. REMEMBER TOO THAT EVEN
THOUGH YOU MAY IGNORE POLITICS, POLITICS WILL NOT
IGNORE YOU

- - 000 - -

SIR DE VILLIERS GRAAFF OPENS UNITED PARTY BLOEMFONTEIN
CONGRESS 2 OCTOBER, 1964

- - 000 - -

We have received many requests to circulate this speech delivered by Sir de Villiers Graaff at the Bloemfontein Congress of the United Party held on October 2, 1964.

It is a strong attack on the Government and proves without a doubt that Bantustans, and government policy generally, are endangering White survival. Safety and security lie only in the policy of the United Party which is the only Party with a truly South African soul and a commonsense approach to our race problems.

You will find much to interest you and to talk about to your friends in the pages that follow.

The speech is bilingual.

Overleaf is an index to topics discussed.

- - 000 - -

Issued by Division of Information and Research,
P.O. Box 3835,
Johannesburg.

October 26, 1964.

INHOUD / CONTENTS

PAGE/BLADSY

Three Charges against this Government.	1
Dr. Verwoerd has not got the Answer.	2
Communist Threat.	2
What Sort of Bantustan?	5
Tswanaland Next.	5
Taxpayer Paying for Danger?	6
Bantoestans - Geen tradisionele rassebeleid nie.	7
Bantoestans-op-die-Britse-lees hou ander gevare in.	8
Wat van die Swart Meerderheid in die sogenaamde blanke Gebiede?	9
Myth of Migrant Labour.	10
U.P. Policy means greater security for all.	11
Blankedom in gevaar ook op Platteland.	12
Landbou op die afdraend.	12
V.P. se Boerebeleid.	16
Belangrikheid van Volkseenheid.	17

- - - oOo - - -

O.F.S. CONGRESS: BLOEMFONTEIN:

OCTOBER 2, 1964

Three charges against this Government

There are 3 main topics, all of them of vital importance to South Africa's future that I want to talk to you about tonight.

All three are charges against this Government and all three prove beyond a doubt that this Nat. Party Government is not protecting the real interests of the South African people or the future security of the country.

I must state at the outset that in spite of the signs of prosperity which are enjoyed by some, but not all of our people, in spite of Mr. Vorster's claims every month or so that he has stamped out communist activity - "broken the neck of communism" is one of his favourite phrases - in spite of the appearance of law and order being maintained in our country, in spite of these signs, I have seldom been more disturbed about the future of South Africa than I am today.

The reason for my anxiety is based on the facts
(1) that we have a government in power that is implementing a policy that is endangering the future of White South Africa;

(2) A government that is unable to achieve a truly united South Africa, and

(3) above all, a government in power that is drifting towards autocracy.

These are grave charges but I have no hesitation in repeating them.

(1) This government's Bantustan policy is creating a threat to South Africa's security and the security of White civilisation within our very borders;

(2) their policy of creating division between English and Afrikaans speaking South Africans is making unity between the white races impossible except on terms unacceptable to the truly South African element in our population and,

(3) the difficulties this government is encountering in implementing its policy in the field of race relations are such that it has reached the stage of blatantly using authoritarian powers.

It is using these powers to stamp out opposition and to force its ideas down peoples throats in place of persuasion on the merits of its case.

We are all familiar with these aspects of government policy, they are indeed becoming a source of increasing irritation and anxiety to many of us, but the pressure upon South Africans to find a quick solution to our harassing problems is very great, and unfortunately there are moments when even the strong minded are tempted to throw in the towel and leave the shaping of our future to those who have for so long talked so loudly about having the answer.

- Dr. Verwoerd has not got the Answer/.....

Dr. Verwoerd has not got the answer

Unfortunately for us Dr. Verwoerd has not got the answer. He is trying hard, but what is the use when his remedy is not suited to the symptoms from which we suffer and is indeed more dangerous than the disease.

"The operation was a success but the patient died" is a notorious piece of cynicism current among the medical profession the world over; Are we South Africans to suffer the same fate at the hands of our eminent doctor? Let us take a closer look at just how wrong he is.

(i) To lay a charge of endangering White South Africa at the door of the Party that has always used the Black Bogey as its strongest political draw-card, is to invite howls of protest from the ranks of those still hypnotised by them.

To convince those who will not see is always a difficult problem, but it is not my words or the warnings of those who see beyond party-political gain or blind fear of the Black man that will count as much in the end as the hard, grinding reality of the facts.

Dr. Verwoerd is offering as a solution to our race problems a gigantic surgical operation that means cutting out of the heart of South Africa Bantustans for our Bantu race groups. Completely separate sovereign independent states, all 8 of them, right inside our borders.

He is offering this complete independence to Black people at a time when in spite of Mr. Vorster's protestations, the flood of communist activity in Africa is at the highest level ever known in the history of this continent.

Communist Threat.

How serious is communist activity right inside our own borders today? We can only guess but in spite of the Government efforts and in fact at the very peak of Mr. Vorster's activities in this regard, a Peoples' Congress attended by 2,400 people was held in Pretoria in April this year which expressed the very gravest alarm about the threat of Communism to South Africa.

Said Dr. Connie Mulder, M.P.

"Aan al die pessimiste en beterweters wat die kongres probeer kleineer het of as onnoddig bestempel het, is ondubbelzinnig bewys dat daar 'n geweldige belangstelling en noodsaaklike behoeftte bestaan."

(Die Transvaler - 4/4/1964)

Dr. J.F. Allen, deputy Chairman of the Congress, added in a radio broadcast -

"Die noodsaaklikheid vir die hou van so 'n kongres is duidelik te sien in die referate wat daar gelewer is."

(Die Transvaler - 6/4/1964)

A press comment at the time stated "On the face of it a more studied insult to Mr. Vorster would be hard to imagine."

(Sunday Times - 5/4/1964)

Another interesting comment was an editorial in
(Die Transvaler of 3/4/1964).

"In die verlede is daar al dikwels kongresse van groot betekenis op Suid-Afrikaanse bodem gehou. Die onderwerpe wat daar bespreek is, het egter steeds net gegaan oor sake wat van binnelandse aard was. Hoe goed die bedoeling met hierdie kongresse dan ook was, aan hulle het daar een ernstige fout geleef. Dit is dat hulle die Afrikaner nie geleer het om sy vraagstukke aan die groot wêreldgebeure te knoop nie. Die perspektief van die Afrikaner is deur hierdie kongresse noulik vergroot."

(Die Transvaler - 3/4/1964)

(ii) This enlarging of perspective included acceptance of the fact that Africa was at the top of the list of arenas where Communism was planning to break down Western influence.

During the same month, reports of an African survey revealed that Russia, the Soviet satellites and China have spent R638 mil. on aid to Africa. The Chinese plan to flood some African areas with their people for example Somalia and Mali.

Russia is expected to open an embassy in Lusaka. She is now represented in 25 African States, the Chinese in 16 and the Republic in, I believe, only 2.

Somalia has R22 mil. worth of Red military aid equipment; China, Guinea and Mali use Russian jets in their civil airlines.

Danger points for 1964 are Somalia, Tanganyika, Uganda, the Congo and Zanzibar.

Gevaarpunte vir 1964 is Somalie, Tanganyika, Uganda, die Kongo en Zanzibar. En dit word selfs nie as onmoontlik beskou nie dat Rooi Sjine sal mee help om 'n aanval uit Tanganyika op Mozambique te loots - en om Sjina se Afrikadag te vier!

'n Kommentator stel dit so:

"Hul (die kommuniste) se voorsprong is die armoede en onkunde van Afrika - die verband - in die swart man se oë tussen die demokrasie en kolonialisme - die tendens in die rigting van enkel party state en die Sjinese beroep 'kom ons staan saam teen die blankes'".
(Star - 4/4/1964)

Is dit die feite wat die Transvaler - Dr. Verwoerd se oggendblad in Transvaal - in die oog gehad het toe hy hom so uitgelaat het :-

"Dit het voorwaar meer as tyd geword dat elke Afrikaner baie deeglik sal besef dat sy binnelandse rassevraagstuk vandag op intieme wyse skakel aan wat elders in Afrika gebeur, en dat die gebeurtenisse in hierdie vasteland op net so 'n intieme wyse geskakel is aan die gebeurtenisse in die res van die wêreld waarin die Kommuniste met al die middele tot hul beskikking poog om die Westerse Christelike Beskawing en al sy beginsels te ondermy en tot 'n val te bring. Wanneer die Afrikaner eers van hierdie besef deurdronge is en hierdie perspektief ontwikkel het, sal hy ook weet dat hy sy rassevraagstuk op behoorlike wyse moet oplos, indien hy nie onder die voete geloop wil word nie".

(Die Transvaler - 3/4/1964)

Sluit die Transvaler se sogenaamde perspektief dan in die begrip van 8 aparte volkome onafhanklike swart state, vry om te regeer soos hulle wil, vry om bondgenootskappe aan te gaan met wie hulle wil hier binne die grense van Suid-Afrika?

Nee vriende, vir my is dit byna ongelooflik dat mense van gehalte van sommige van die redakteur van Afrikaanse koerante, en trouens so baie mense wat onderdrukking deur vreemde magte soos die kommunisme vrees, nog werklik aan die beleid van aparte swart state kan aankleef as 'n beleid wat ons blanke beskawing hier sal beveilig.

Een sulks erken dat 'n groot deel van die vaste land sonder moeite Pan-Afrikaan geword het en waarsku dat die Portugese Kolonies en die Republiek Suid-Afrika die groot mikpunt is.

Eers moet hulle van binne af sag gemaak word deur middel van kommunisties agente wat die opruiers en die saboteurs moet afrig. Wapens, sê hy, hoef nie eens van die kommuniste te kom nie. Hy glo hulle sal die somaar van sekere Westerse moondhede kry en nogal op die "nimmer-nimmer" stelsel terwyl Portugal en Suid-Afrika hul eie geld op bewapening sal moet spandeer.

(G. van Eden - "Die Vuur Brand Nader")

En ek verskil nie met hom hieroor nie;
Nie eens oor die bewering dat hulle wapentuig op die nimmer-nimmer stelsel sal kan kry nie. Maar watter soort mense is ons dan om met ons oë oop ons koppe in so 'n strik in te sit?

Dieselfde skrywer waarsku verder dat kommunistiese Sjina die groot gevaar is met sy uitbuiting van die "band van kleur" en beweer dat as Suid-Rhodesië val die Afro-asiatiese springplank op die drumpel van die Republiek is.

En ek stem ook hier met hom saam - maar moet u daarop attent maak dat ons in die Republiek onder hierdie Regering nie van plan is om te wag tot dat Suid-Rhodesië op ons Noordelike grens inmekaar stort nie; ons is doelbewus besig om sodanige "springplanke" binne ons eie grense te skep.

Tog is daar mense wat die skipper van hierdie plan as held en verlosser van Suid-Afrika beskou, en nog andere wat die mening toegedaan is dat "Verwoerd has got something".

Maar is sy voorstelle nie in der waarheid die grootste dreigement nie alleen vir die blanke beskawing nie maar selfs vir die beskawing self op die hele vasteland van Afrika?

As daar mense is en ek weet daar is, wat bang is vir 8 verteenwoordigers van die Bantoe vir 8 blanke mans of vrouens wat die Bantoes in 'n sentrale parlement verteenwoordig waarin die oor-weldige meerderheid van die lede die Blankes verteenwoordig, hoeveel banger behoort hulle nie te wees nie vir hierdie "springplanke" vir kommunisties aanvalle binne die huidige grense van ons eie land?

Ek glo dat die gematigde naturel, waarvan daar gelukkig groot getalle is, mits hy onder die regte beheer staan en die regte leiding ontvang, nikks sal wil uitwaai met of ekstremisme of die kommunisme nie.

Maar wat is die lot gewees van 'n menigte Afrika state wat onafhanklikheid geskenk is voordat hulle of op ekonomiese gebied of op politieke gebied daarvoor ryp was?

Baie van hierdie nuut ontsponte sogenaamde state skep al die probleme van tienderjarige misdadigers wat hulle skielik vry en onafhanklik bevind in omstandighede waarin daar geen wette deur hulle erken word nie, behalwe dié wat hulle self maak nie, en dikwels cok self oortree nie.

Hulle bevolkings is arm, onopgevoed, ongedisiplineerd, en veral onopgelei in die lang, harde skool van die demokrasie; en daarby is hul leiers dikwels bereid om hul onkunde uit te buit en hulle in een party state of diktatorskappe om te skep.

And what is the result? The result is exactly the result of which I warned at the Central Congress of this party some six years ago namely chaos and instability, the perpetuation of poverty and ignorance and the ground well prepared for a better reception for the next communist advance.

Why should things be any different here? There is no point in beating about the bush on this issue.

Right here in South Africa Dr. Verwoerd is preparing to hand over independence to Bantu unready for it, just as Britain and Belgium are so bitterly attacked for having done to the North of us.

I know he thinks he will be able to control the timetable; but the experience all over Africa is against him.

Once you have promised a people ultimate independence they will take charge of the time-table as I have so often warned before.

What Sort of Bantustans?

And just what sort of so-called independent states is Dr. Verwoerd in fact creating?

Will they really be rich enough, prosperous enough, contented enough, to leave White South Africans in peace?

We have hurled at us often enough that the Bantu will not be satisfied with limited representation in the House of Assembly but I say categorically that they will equally not be satisfied with limited land and limited economic opportunities.

We have already heard Matanzima on these issues, and the Transkei is by comparison with the other proposed states, a relatively well developed area, in spite of the fact that after 16 years of Nationalist Government, there is only one small furniture factory inside the territory and even the nearest border industry is 35 miles away.

Tswanaland Next

What of the people like the Tswanas for whom Dr. Verwoerd has announced in the vaguest possible terms the establishment of the next Bantustan, the next in a succession of 8?

This move of his looks to me very much like another political strategem. Since Dr. Verwoerd has taken every other right away from them he must get on with giving independence on an increasing scale to the Bantu whether they are ready for it or not, in order to justify his policy both at home and abroad.

The conclusion seems inexcapable that Tswanaland will become our next Bantustan in spite of being arid, empty and poverty stricken, because with the approaching Provincial Elections it is calculated to offend the susceptibilities of the least possible number of Whites.

The area consists of 5 large, and a number of smaller Bantu Reserves, none of them contiguous.

They will have to be consolidated. The population is variously estimated at between 1 and 2 million people but in only 4 of the 14 districts is there a density of more than 50 per sq. mile.

Water is scarce and the over-all picture is bleak. The Tomlinson Commission reported in 1954: "Velde is geweldig uitgetrap (p.127) "Voedselbronne sowel as kontant inkomste van al die Bantoe van Veestreek-met-Graanbougebied word jaarliks aangevul deurdat hulle gedurende oestye in groot getalle na die Blanke gebiede gaan (p.128) meeste reservate erg verniel (p.130) "Dit is die swakste (betroffende veeboerdery) van alle Bantoegebiede. Dit is die droogste deel van al die Bantoegebiede. Ontwikkelingsmoontlikhede is baie skraal.

"Daar is geen standhoudende water aanwesig nie, en gevolglik is die ontstaan van sekondêre ontwikkeling alreeds ernstig gekniehalter. In sommige gevalle, veral in die Kalahari dit skaars veeboerdery in stand kan hou. Daar sal die onstaan van selfs 'n klein fabriek al te kampe hê met 'n waterskaarste."

There are mineral resources but these will need much White capital and long-term White enterprise to develop.

Taxpayer Paying for Danger?

Just how much money is the S.A. taxpayer - it must be the taxpayer because White businessmen are to be debarred from using their capital in these areas - prepared to pay to prevent these areas from remaining areas inhabited by people casting envious eyes on White South Africa's prosperity? Remember that Verwoerd has offered them rights and opportunities there equal to the rights and opportunities Whites enjoy in so-called white areas.

I cannot impress on you too strongly the importance of the fact that for all practical purposes these reserves are still vast poverty stricken areas.

Even in the Transkei, total income from native taxation could not do more than contribute to under half of the cost of education alone in the area.

Just to run the country we are giving the Transkei R13 million out of a total budget of R16 million, and that includes no development plans except roads and education.

There can be no graver warning than that uttered by Dr. Verwoerd himself when he said in the House of Assembly in 1962,
(23 January)

"Ons moet egter sorg in al ons planmakery dat ons nie die indruk skep dat ons met die een hand gee (nl. op politieke gebied) en met die ander hand neem nie (nl. op ekonomiese gebied!..)

(Die Transvaler - 1/8/1964)

Already Matanzima has made the point that economic strength is not a condition of a country's independence. Is he following in Nkrumah's footsteps "Gain ye the political kingdom and all else shall follow"?

There are many countries says Matanzima which, though not economically self-sufficient, have gained independence. (World 14/5/1964)

"We are going to govern the Transkei alone, without the Whites - they will have no rights whatsoever here" (The Star - 9/5/1964).

Already Matanzima is making a point of emphasising that "the Transkei is no more a part of the Republic but a state in itself". (on recent visit to Johannesburg)

Recently he opposed the Government on the issue as to whether White capital should be used to develop the Transkei and "Dagbreek" commented:

"Dit is nie die eerste keer dat die Republiek se uitverkorene wys dat hy nie Pretoria klakkeloos sal napraat nie, en 'n mens kan goed glo dat nog gevalle sal opduik waar die twee kante mekaar moet vind".

But for how long will compromise be necessary when as Matanzima says ("Die Transvaler" - 13/5/1964) "Die dag sal kom dat die Transkei self sy grondwet kan verander."

The Transkei Government has already opposed the application of provisions of the General Law Amendment Act to the Transkei (The Star 28/5/1964). Matanzima has supported his Parliamentary opposition in calling for the immediate relaxation of South African influx control regulations, and for some time has made clear his desire to incorporate the land between the Ciskei and Transkei, while certain of his henchmen lay claim to all the land from the Fish River to Zululand.

In the Transkei, the opposition Party is appealing for support with the rallying call that they will not enforce rehabilitation of the land and culling or dipping of cattle.

The game is on, as they say and what comes next when not only our Black politicians but our 8 separate Black states are outvying each other for top place in the popularity poll?. Where must this sort of thing end?

Maar die ding wat my nou eintlik verbaas is hoe dat konservatiewe, verstandige Suid-Afrikaners selfs party wat nasate van die voortrekkers is en die naturel ken, Dr. Verwoerd kan ondersteun met hierdie beleid van uitheemse liberalisme.

Bantustans - geen tradisionele rasseebeleid nie

Hierdie beleid is geen tradisionele Suid-Afrikaanse rasseebeleid nie soveel Nattes wil hê ons moet glo.

Verbel julle by 'n onlangse kongres in Johannesburg het dr. de Wet Nel verklaar dat die 1945 kongres van die Party "die eerste Nasionale Kongres was waarop die begrip 'apartheid' as Nasionale beleid aanvaar is".

Maar nog in 1948 het dr. Malan verklaar dat algemele territoriale apartheid nie die beleid van hul Party was nie, en nêrens in hul amptelike beleidsverklarings te vinde was nie.

Botha, Hertzog, Smuts, het almal 'n sekere waarde geheg aan die idee van Bantoe tuislande maar geen van hulle het ooit soewereine onafhanklikheid van die Bantoe voor gestaan nie, nie teenstaande die feite dat die gevare van die kommunisme en Afro-Asiatiese agressie destyds minder ernstig was as vandag. Botha het gepraat van

"regeren onder toezicht van die blanke"

Hertzog van

"ontwikkelen onder toezicht der Unie regering".

Selfs Strydom van

"ontwikkel onder die voogdy van die blanke"

Om die waarheid te sê is die benadering van hierdie here wat rassee-aangeleenthede betref baie nader aan die V.P. plan vir 'n rassee-federasie wat alles wat goed is in die tuisland idee behou, maar ook in uiters belangrike mate blanke beheer behou as wat dit is aan die beleid van soewereine onafhanklikheid vir die Bantostans - (mens kan byna sê die Britse Bantostan beleid) van dr. Verwoerd.

Ek wil u graag ook daaraan herinner dat die inwoners van Angola met 'n mate van bekommernis die uitslag van die wêrelde sog hof in die S.W.A. saak afgang.

Om die woorde van 'n Angoolse amptenaar te gebruik "We've enough trouble with Roberto, Nkrumah and their friends to the North without having to watch for trouble from the South".

Dus hoop hulle dat die Republiek hul rug sal beskerm deur beheer oor S.W.A. te behou en verskieslik sonder deur die gebruik van gewapende mag.

Maar as die Republiek dit reg kry, het hulle 'n ander bekommernis en dit is die Bantostans wat deur dr. Verwoerd vir S.W.A. beplan is alhoewel die plan tydelik opgeskort is.

En waarom het hulle hierdie bekommernis? Onder andere omdat die grootste naturelle stam in die grootste van die Bantostans wat in die vooruitsig gestel word, areas aan beide kante van die grens bewoon en as die wat in Angola is sien dat die in S.W.A. onafhanklikheid verkry sal hulle dit moontlik ook eis. (Star - 3/8/1964)

Maar is dit nie eienaardig nie dat die Angola inwoners onafhanklike swart state op hul grense vrees terwyl dr. Verwoerd hulle nie eers binne in ons midde vrees nie?

Ek moet eerlik erken dat sy Edele se kortsgigtigheid wat hierdie beleid betref my dronk slaan.

Bantustans-op-die-Britse-lees hou ander gevare in

En daar is ander alle-daagse probleme verbonden aan hierdie visie van Bantostans op die Britse lees.

- (a) Daar is die probleem van konsolidering, wat nou al belangriker sal word met die pogings om die Tswana tuisland te skep.

- (b) Daar -

- (b) Daar is die probleem van veediefstal oor die grens, wat alreeds bewys is om 'n netelige saak te wees beide op die Basutoland grens en ook op die Betsjoeanaland grens.
- (c) En daar is die probleem van asiel, wat aan die Republiek se politieke vlugtelinge verskaf word. Ons het alreeds voldoende bewys gehad van die moeilikhede wat hierdeur geskep word in verband met die Protektorate.

Maar nieteenstaande dit alles, is dr. Verwoerd steeds besig om ag nuwe wegkruip plekke vir hierdie vyande van Suid-Afrika te skep.

Wat van die Swart Meerderheid in die sogenaamde blanke Gebiede

Tot nou toe het ek gepraat oor die gevvaar vir die blanke se voorbestaan wat geskep word deur die stigting van onafhanklike swar state binne ons grense;

Maar daar is 'n ander gevvaar van die ewige bestaan van 'n swart meerderheid in die sogenaamde blanke gebied - 'n swart meerderh wat vir alle praktiese doeleindes geen politieke regte van waarde geniet nie en geen wettige seggenskap het in die bepaling van hul eie lotgevalle nie.

Gen. Hertzog het die verteenwoordiging van naturelle in die Volksraad in 1936 ondersteun omdat, in sy eie woorde:

"One thing was very clearly felt, and that was that we could not go on, and have that large element of millions of Natives in our midst without them also having their interests represented in the legislative body of the country".

(Hansard .. Joint Sitting col. 150 - 25/2/1936)

Die Bungastelsel rade vir plaaslike administrasie bestaan al vanaf 1895 maar mooit voor die koms van dr. Verwoerd is hulle beskou as voldoende plaasvervanger vir verteenwoordiging van die belang van Bantoe buite die reservate.

En as dit in daardie dae nie so was nie hoe kan hulle nou as sulks beskou word, wanneer ons ekonomiese afhanklikheid van mekaar sodanig geword het dat selfs onder die Nattes die getal Naturelle in ons stedelike gebied toegeneem het met meer as een miljoen in die afgelope 10 jaar?

Dr. de Wet Nel weet om ons te vertel dat die Nasionale apartheid beleid al in 1945 amptelik deur sy Party goedgekeur was maar selfs in verlede maand het die redakteur van Dagbreek (13/9/1964) 'n lang artikel geskrywe onder die titel "Middestad stil-stil al swarter"

Hy sê:

"Dit is 'n ongemerkte sosiale revolusie wat seker nie net in Johannesburg nie, maar ook in ander stede ongehinderd voortgaan. Die nie-blankes vee nie meer net vloere en strate nie, hulle is nie slegs bodes en teemakers nie, maar hulle is voorligtingsbeamtes, personeelbestuurders, tiksters, kopieskrywers vir advertensie-agentskappe, verkoopsmanne, klerke Die groeiende vraag na nie-blanke nywerheidswerkers vererger ook die probleem. Die geregistreerde Bantoe-arbeidsmag in die Johannesburgse munisipale gebied is

"230,000, in Pretoria 94,200. Elke dag moet 150,000 swart werkers van die suidwestelike Bantoewoonbuurte (Soweto) stadwaarts vervoer word. 'n Mens moet die swart massa soggens uit die Johannesburgse stasie sien stroom om te besef hoeveel in die stad geabsorbeer word Dr. Verwoerd het die afgelope week op die N.P. kongres herhaal dat die keerpunt in die swart toename teen 1978 sal kom. Dit is nog veertien lang jare".

Maar glo hy nou werklik dat daar wel in 1978 'n verandering teweeg bring sal word? Ek glo nie vir een oomblik dat die Regering van plan is om met minder swart arbeid klaar te kom nie.

Die harde werklikhede van die saak is dat stedelike Bantoe bevolkings nog steeds vinniger gaan toeneem, en dat Plattelandse Bantoe-bevolkings selfs vinniger sal toeneem. Met die resultaat dat die ganse Suid-Afrikaanse ekonomie al hoe meer afhanklik sal word van die goede gesindheid van vreemde state.

Mens kan van hierdie posisie nie wegskram nie. As die Regering van plan is om onafhanklike swart state te stig, wat teoreties die tuisland van elke Bantoe is, dan is elke Bantoe in Suid-Afrika 'n vreemdeling, 'n uitlander. En die stedelike Bantoe word al hoemeer deur hierdie Regering geleer om hul self as vreemdelinge te beskou.

Een voorbeeld is die nuwe stelsel vir stedelike Bantoe-rade wat volgens die bepalings van die Stedelike Bantoe Oewerheids Wet gekies word uit lede aangewys deur die erkende verteenwoordigers van die Naturelle hoofmanne.

Toe die Wetgewing onder besprekking was het die onderminister van Bantoesake daarop gewys dat daar nou 'n skakel met die Bantoe-tuislande sal wees wat onder die ou stelsel nie bestaan het nie. Dit is 'n geværlike beginsel.

Myth of Migrant Labour

What country in the world is dependent for 80% of its labour force on foreign labour?

The thought is beyond the imagination of everyone except the self-hypnotised Nationalist. The Government is always telling us that migrant labour is used in other Western countries. But in West Germany for instance, one of the busiest economies in Europe, only 3.5% of its labour force is made up of migrant labourers.

Comparisons with other countries that use migratory labour are ludicrous because of the scale on which this country intends to use it; and also because this labour will never be truly migratory in the sense that people will come from established homes elsewhere to work in South Africa.

You cannot describe a man who is born in South Africa as a migrant worker in South Africa; that is contrary to all international concepts of citizenship.

So far as we are concerned the United Party does not consider migrant labour in itself as efficient or socially desirable. It is however realised that there are two classes of natives who have to be accepted as migrant workers.

They are

- (a) foreign workers - such as those recruited by gold mining industry
- (b) those workers who wish to retain their connections with the Reserves particularly because they do not want to lose their tribal associations and the rights to land for example which go with that association.

For those natives who do not fall under these two exceptions we believe that home ownership and family life are essential.

The Reserves represent 13% of the land mass of South Africa: the Bantu population 80% of our total population. The so-called "migrant labourers" will never have a place to call home, a right to earn a living outside White South Africa. This point has become even more pertinent since the Transkei Minister of Agriculture Mr. Columbus Madikizela, announced that

"Transkeians who leave their 'homeland' to work in South Africa's main urban areas may lose their traditional right to an agricultural allotment in the Transkei"

(The World - 30/7/1964)

The migrant labourers in our urban areas will thus no longer be supplementing a reserve income with migratory earnings. They will have to be better paid in White urban areas. They will have nothing to go back to and nothing to belong to.

What must be the inevitable frustrations of such a rootless, rightless, mass?

Time bombs are not only made of gelignite and a ticking clock, all too surely they can be the product of long-endured social and economic grievances as well.

A Chinese philosopher once said, "The law of habit disregards the discordant once it has become familiar and regards everything as reasonable because it is customary."

We South Africans are in danger of falling into the same rut of indifference.

The tragic fact is that the policy of this government strips from the millions of Africans in White areas the last tattered remnants of residential security and of the right to a secure family life. It permanently establishes migratory labour with all its disruptive immoral and degrading consequences.

What is worse it provides the ideal breeding grounds for Communism.

U.P. Policy means greater security for all.

By contrast the United Party calls upon the people to follow a new course which will assure us greater safety and keep for us all, the standards of our civilisation.

We shall scrap the Bantustan plan and here I know many Nationalists will be glad of our action for they see the dangers of Bantustans and are unhappy about the demands of people like Matanzima.

We shall retain South Africa as one integral unit with 17 million people. We shall not fragment it into a group of states some of which may become, and are likely to become, hostile to White South Africa. We reject the idea of one man one vote and we shall retain white leadership all over South Africa, not only in parts of it as Dr. Verwoerd would have us do.

Our Bantu communities will again be considered a part of South Africa and will be represented as they were before by whites in Parliament. By encouraging each community to govern itself in matters intimately affecting itself, we shall teach the developing communities the meaning of responsibility and make them feel that they belong in S.A.

We shall share our civilisation with others but we shall never surrender it to anybody.

all

In/our actions we shall consult with those people who are affected by them. In all our actions too, we shall respect the freedom and the dignity of the individual, for we know that the chief justification for the existence of states is to know and to uphold the worth of men and women as individuals.

Our policy includes a wide measure of self-administration in the Reserves, the building up of the economies of those reserves, so that as many Bantu as possible can make a decent living there. It includes too, the perpetuation of separate Bantu urban areas and the encouragement of self-help and self-administration there as well. But both Bantu reserves and urban areas must remain under the control of one central South African Parliament.

The writing is on the wall. If White South Africans want to remain in control of their destiny let them take warning before it is too late and stop Dr. Verwoerd now.

Blankedom in gevaar ook op Platteland

Maar dit is ook nie slegs in die sfeer van rasverhoudings dat hierdie regering die behoud van die blankedom in Suid-Afrika in gevaar stel nie. Wat van hul onvermoë om die ontvolking van die platteland stop te sit?

Die blanke bevolking van die platteland het tussen 1951 en 1960 met 50,000 gedaal, terwyl die Bantoebevolking met 1,300,000 gestyg het! Die voorposte van blanke invloed word onder hierdie regering ingekort.

Binne afsienbare tyd sal ons geen seggenskap oor die Bantoestan gebiede bly behou nie. Die stedelike bantoe wat in groot getalle om die stede woon word geleer om die Blanke gesag te veronagsaam, en om na hul Bantoestan tuislande op te sien vir leiding. Ons blanke landelike bevolking - en onthou dat die landelike bevolking dwarsdeur die wêreld beskou word as 'n bron van matigheid en stabilitet - so vinnig daal dat die gedagte by mense opkom dat die Regering óf nie begaan is oor die ontvolking van die platteland nie óf dit doelbewus nie teëgaan nie,

Landbou op die afdraend.

Ons boerestand swoeg onder die las van hoe koste en lae pryse. In 1954 was agterstallige bedrae ten opsigte van lang termyn lenings maar .8% van die totale verskuldigde bedrag. Teen die einde van 1963 was hierdie persentasie vyfkeer so groot.

In 1961 het 72% van ons boere inkomstes van minder dan R2000 per jaar gehad, ten spyte van 'n totale kapitaalbelegging

In hul nywerheid van om en by die 5000 miljoen rand.

Watter boer kry meer as 3% op sy kapitaal - en hoeveel kry 3%? En die rede is nie ver te soek nie - dit is eenvoudig dat ons landelike bevolking nie deel in die algemene voorspoed nie.

Die regering gee voor dat hy die ewewig tussen die belang van die landbou, die handel en die nywerheid wil behou. Maar waar is daar bewys van so 'n ewewig, 'n balans, as mens in aanmerking neem dat boere 3% op hul beleggings verdien het as hulle goed gevaaar het terwyl sake en nywerheidsondernemings 10% en soms tweekeer soveel opbring?

En wanneer dit kom by sakke, kunsmis, en trekkerpryse waarom is dit net die boer wat aangesê word om sy koste binne die lae staatsvasgestelde perk te hou? Hoe kan die boer onder sulke omstandighede ordentlike arbeidskragte bekom en behou?

Dit is slegs die wynboer, die wolkweker en 'n paar ander seksies wat deel in die voorspoedstoestand. Vir die res, subsidieëer die boer die voorspoed van die res van die land met sy laaggeprysde produkte.

Die gevolg is dat die boer gedwing word om ons bodem en die grond van die nageslag te eksploteer en te verwaarloos.

Die beginsel van produksiekoste plus 'n redelike wins is van min belang vir die regering anders dan in tye van tekorte wanneer hierdie beginsel teen die produsent gebruik word.

'n Goleidelike vermindering in die landelike bevolking is 'n wêreldwyre verskynsel. Maar hier vind dit by rasse skrede plaas. En regeringsbeleid moet die skuld dra.

Die sondebok is volgens die regering die kleinboer.

Sy onderneming is glo oneconomies, dit moet glo, soos die Bantoe-stans, gekonsolideer word.

Maar wat is 'n kleinboer? How word dit bepaal? En u moet onthou dat ten minste 50% van ons blanke boere opeenhede van minder dan 300 morge boer.

Solank as 'n man 'n redelike bestaan kan maak uit sy gekose werk moet hy voorwaar nie as 'n las vir die staat beskou word nie.

Maar die antwoord van Regeringskant is om geheel-en-al niks te doen om daardie redelike bestaan vir die kleinboer te beveilig nie. Hulle oplossing is eenvoudig "Laat die kleinboer verdwyn".

Waarom anders is daar so min aandag geskep aan leiding in intensieve boerdery-metodes vir die kleinboer? Kan dit wees dat dit slegs die grootboer is wat teen lae prys kan produeer, en sodende die voorgestelde grensnywerhede van goedkoop voedsel en grondstowwe voorsien?

Baie van u hier is boere, of staan in noue verband met die landboubedryf. Ek wil, voor ek verder gaan die boere van Suid-Afrika van harte gelukwens met hul prestasies oor die afgelope kwart-eeu. In die moeilike oorlogsjare en daarna, het hul op indrukwekkende wyse geantwoord op die beroep op hulle om te produeer, om ons bevolking in hul behoeftes te voorsien.

Wat is daardie prestasies:

- (i) Totale landbouopbrengs sedert 1939 verdubbel;

- (ii) Mielieproduksie sedert 1949 met meer as 30,000,000 sak verhoog;
- (iii) Wolopbrengs per merinoskeep per jaar vermeerder van 5.5 na 8.8 lb.
- (iv) Suiwel en vleisproduksie het ook aansienlik gestyg, alhoewel nie in so 'n groot mate as ander items nie. Dit was egter geensins te wyte aan die produsente nie.

Hulle is gevra deur die Landbouministers van die huidige bewind om te "meganiseer en produseer" en dit het hulle voorwaar gedoen, ten spyte van die geweldige probleme en moeilikhede.

Watter probleme, afgesien van die natuur, waaraan niks gedoen kan word nie, selfs deur hierdie regering van al die talente?

- (i) Tekort aan opgeleide plaasarbeid (en nou kry ons die Wysigingswet op Bantoeaangeleenthede, wat die moeilikhede in die verband geweldig sal verskerm).
- (ii) Die knellende tekort aan landbouuitbreidings, beampies, navorsingsbeampies, veeartse en ander tegniese personeel.
- (iii) Die onsekere en geheel-en-al ondoeltreffende prysbelêid van die huidige bewind.

Wat is, gevvolglik, die posisie van ons boerestand?

- (i) 28,000 minder boere op hul plase as 12 jaar gelede.
- (ii) Eerste Minister se Ekonomiese Raad verwag dat boere in die eerskomende vyf jaar hul plase teen 'n tempo van 2500 per jaar sal verlaat.
- (iii) Van dié wat oorbly (\pm 90,000 inkomstebelastingsopgawes) het 17% in 1957/58 teen 'n verlies geboer, en 23% in 1960/61.

Maar ek hoef nie aan julle wat boer is te vertel hoe sake staan nie - u weet dit self.

Wat merkwaardig is, is die Regering se reaksie hierop
Minister Dirk Uys - Vrede - Augustus 1962

"Boere moenie langer be hul inkomste lewe nie!"

Frankfort Augustus 1962.

"Afwaartse aanpassing en opoffering is nodig - baie mense gaan seerkry voor die probleem opgelos is!"

En in April 1964 het dieselfde heer gekom met 'n toespraak in die Senaat, waar hy gesê het: "As die boer wil hê dat die Staat in alle omstandighede moet waarborg dat die prys nooit sal daal nie of dat dit nie laer sal wees as 'n bepaalde vergoeding vir die boer nie, dan sal daar gepeuter moet word aan die basiese vryheid van die boer."

Vryheid om van die ellende om te kom voorwaar!

G'n wonder dat die Eerste Minister dit nodig geag het om 'n adjunk-Minister van Landbou aan te stel om die huidige twee Hoofministers te help. Maar ek vrees dat hy hulle slegs van die wal

in die sloot sal kan help omdat hierdie bewind eenvoudig nie daar toe opgewasse is om die probleme van die boerestand op te los nie.

Die fundamentele feit is dat die boere in die moeilikheid is wanneer hulle misoeste as gevolg van natuursomstandighede gehad het; en nog meer in die moeilikheid wanneer hulle mooi geproduseer het en daar 'n oorskortposisie ontstaan.

U moet onthou dat produsentepryse steeds daal, en dat produksiekoste styg; en dat binnelandse verbruik nie tredhou met produksie nie.

Wat is die Regeringse voorstelle om die posisie te verhelp? Met woord en daad het hierdie beleidlose bewind dit laat duidelik word dat hy net twee voorstelle het:

- (i) om die kleinboer te laat verdwyn (en wat is 'n "kleinboer"?) en
- (ii) om deur prysmanipulasie produksie te beïnvloed.

Daar word doelbewus weggeskram van die oorspronklike grondslag van prysvasstelling onder die Bemarkingswet, naamlik, berekende produksiekoste plus 'n redelike wins vir die produsent. Meer en meer word ander faktore, en by uitstek die vraag en aanbod faktor, in aanmerking geneem wanneer pryse vasgestel word.

Maar landbou-leiers oral verwerp hierdie tendens, want hulle besef dat prysmanipulasie bepaald nie die antwoord op oorskotvraagstukke is nie; dat die uitwerking daarvan slegs is om kleinboere uit te skakel en selfs groot boere te laat wankel.

Gepaard met die verderflike prysmanipulasie-beleid word daar uit owerheidsweë meer en meer gerep van "rasionalisasie" en plaasbeplanning. Dit sou nou die uitweg wees, die oplossing van die probleem van sogenaamde oorproduksie!

Natuurlik is plaasbeplanning van allergrootste belang maar teen die huidige tempo van vooruitgang sal dit nog 29 jaar wees voordat blote fisiesie beplanning van ons plase voltooi is en 80 jaar voordat daardie planne deurgangs toegepas kan word. Beplanning is derhalwe geen onmiddellike oplossing nie, en prysmanipulasie is al wat oorbly vir hierdie regering wat hom voorhou as die vriend van die boer.

Kom ons kyk maar net hoe dit onder die prysmanipulasie bewind met ons suiwel en graanboere gaan.

Suiwel prys van nywerheidsmelk twee jaar gelede, as gevolg van sogenaamde surplus, met 10% gesny. Die gevolge is natuurlik ooglopend en het uitgeloop op grootskaalse invoere van botter instede van die sogenaamde surplus.

Dit het die Nywerheidsmelk Kommoditeitskomitee van die S.A.L.U. genoop om die jaar 1962 te bestempel as die moeilikste jaar wat suiwelboere in die loop van twintig jaar moes deurmaak; en dit as gevolg van die Regering se beleid, in 1960, om fondse aan boere beskikbaar te stel om melkkoeie aan te skaf as 'n stap om die dierefaktor in die landboubedryf terug te stel.

Mielies. Sedert 1949 het produksie met meer as $2\frac{1}{2}$ miljoen sak jaarliks gestyg. Verbruik het egter met slegs 300,000 sak per jaar vermeerder. Produksiekoste is op met 102%; die produsenteprys met minder as 33%.

Wat sê die Regering en die Mielieraad? Eenvoudig dat die produsenteprys in tye van oorskot verminder moet word. Alweer prysmanipulasie. Die Mielie Kommoditeitskomitee van die S.A.L.U. verwerp dit, en dring aan op 'n basiese prys gebaseer op produksiekoste plus 'n billike ondernemerswins.

Koring. Hier het ons nie te doen met 'n oorskotprobleem nie; maar selfs hier is die prysmanipulasie siekte besig om te ontwikkel. Die vastgestelde prys vir koring word deur die produsenteverenigings as unrealisties beskou, veral omdat verskeie belangrike maar bedekte faktore by prysvaststelling nie in ag geneem is nie.

Dit blyk byvoorbeeld dat die syfer t.o.v. basiese opbrengs per morg van tyd tot tyd by die berekening van produksiekoste verhoog word. Dit is inderdaad 'n erkenning van die manier waarop die graanboer geslaag het om die produktiwiteit van sy grond te verbeter.

Maar hoort hy nie ook op materiële wyse beloon word nie? En hierby word die risiko-faktor wat veral hier in die Vrystaat so belangrik is, in steeds afnemende mate in die oog gehou.

V.P. se boerebeleid.

Wat gee ons die V.P. aan die land?

- (i) Ons aanvaar dat die voorspoed van ons boerestand verbind is met die voorspoed van die land as geheel. As die koopkrag van blank en nie-blank deur ekonomiese vooruitgang groei, soos dit onder V.P.-bewind onbetwisbaar sal groei, gaan ons ver om die sogenaamde surplus-probleem op te los.
- (ii) Ons besef dat landbouproduksie van jaar tot jaar wissel; en dat dit moeilik is om die verbruik en derhalwe die vraag vir enige produkte op korttermyn basis te verhoog; gevvolglik staan ons by die grondslag van die Bemerkingswet, wat die uitwerking van vraag- en aanbod op prysse versag, prystabilisase bewerkstellig, en 'n billike wins aan die produsent verseker.
- (iii) Korttermyn-beplanning om oorskotte te absorbeer, langtermyn-beplanning en aanpassing van produksie met Staatshulp aan die produsent.
- (iv) 'n Landswye skema om te sorg vir daardie boere wat weens omstandighede van hul grond gedwing is, insluitend
 - (a) heropleiding vir ander beroepe;
 - (b) pensioene.

Daar is mense wat die standpunt huldig dat die aantal boere in enige land beperk moet word tot die laagte getal wat in die basiese voedselbehoeftes van daardie land kan voorsien. Dit, beweer hulle, lei tot die mees ekonomiese verdeling van die volk se werkkrugte. Ek is egter nie vir daardie standpunt te vinde nie. Daar is menslike, maatskaplike en sielkundige faktore wat nie uit die oog verloof kan word nie.

Die bestaan van 'n gesonde boerestand met die onafhanklikheid sin en vernuf wat met 'n landelike agtergrond gepaard gaan is 'n onberekenbare bate vir 'n volk veral 'n jong volk soos ons en. En dis hoog tyd dat hierdie regering daardie eenvoudige waarheid begryp.

Veral moet die kleinboer die middelslag boer gehelp word om op sy grond te bly. Want as die blanke beskawing moet voortbestaan is dit dom om die voorposte van daardie beskawing in te kort en verkeerd om ons boerestand te verminder en te verklein.

Om dit teen te gaan en om ons boere bevolking sterk te hou moet daar 'n Verenigde Party regering aan bewind gestel word.

Belangrikheid van Volkseenheid.

Maar nie alleen moet ons sterk wees nie om die gevare wat ons in 'n moeilike wêreld bedreig die hoof te bied; dit is noodsaaklik dat ons 'n verenigde volk moet wees. Maar kan die Nasionale Party met sy agtergrond en sy benadering ooit so iets bewerkstellig?

Die huidige Nasionale Party is gebore in rasse verdeeldheid. In 1933 het sy leiers geweier om onder Hertzog te dien omdat hy Engels-sprekendes in sy kabinet aangestel het. In 1940 het hierdie selfde leiers General Hertzog uit die Nasionale Party verwilder omdat hy die gelyk bevestiging van Engelssprekende Afrikaners in die Konstitusie van die Party wou behou.

By daardie Kongres wou die Federale Raad van die Party die Konstitusie wysig om die gelyk bevestiging van Engelssprekendes te beperk tot taal regte en kulturele sake. Voorheen was hul politieke regte ook gewaarborg; maar dié wou die Federale Raad uitlaat. Generaal Hertzog het hard maar tevergeefs geveg om die onreg te vermy.

Uiteindelik moes hy met die woorde "Dit is nie die weg van die Vrystaat nie, maar van afdwaling" die Kongres verlaat en as leier en lid van die Party bedank. Hy moes eensaam en verstote sy daad tegemoet gaan.

Dr. Verwoerd se reaksi was interessant. Hy was destyds Redakteur van die Transvaler en die volgende dag, 7 November, het hy geskryf dat dit heeltemaal onverstaanbaar was dat Gen. Hertzog die regte van die "Engelse" 'n beginsel verskil en 'n strydvraag gemaak het.

Tot vandag toe het hierdie leiers nie verander nie. Ondanke hul vrome praatjies moet ons die afgelope jaar weer hoor hoe dat Engelssprekendes soos die here Stirton en Jones van Natal dit nie in die Nasionale Party kon uithou nie.

En ons moet onthou die een was al twaalf jaar lid van hul Hoofbestuur daar en die ander al 30 jaar 'n lid van die Party.

Self mnr. Ivor Benson - julle ken hom mos - moes die Nasionale Party bedank omdat die Party se enge rassegebondenheid hom ontuis en ongelukkig gemaak het.

Dit is 'n triomf vir die Verenigde Party se volgehoud standpunt dat dr. Verwoerd nou ook oor volkseenheid begin praat. Hy moet net een ding besef; voordat hy volkseenheid kan verkry moet hy en sy party dit in die praktyk beoefen.

Om dit te doen sal hulle hulle eie verlede moet verloën en baie van die bewyse van die verdeeldheid wat hulle self onder ons mense geskep het moet verwyder en tot niet maak.

Tot nou toe is daar min tekens dat die Nasionale Party volkseenheid in sy daaglikse lewe kan uitleef soos die Verenigde Party deur die jare dit al doen.

In die Verenigde Party leef en werk Afrikaans en Engels-sprekende Afrikaners elke dag gelukkig saam want ons vind mekaar 'n gemeenskaplike diens aan Suid-Afrika.

Dit is onsinnig om altyd te sê dat jy blanke Suid-Afrika wil red as jy nie 'n einde kan maak aan verdeeldheid tusser. blank en blank.

Ek waarsku dr. Verwoerd dat so lank as die verdelende invloed van die Broederbond en van die S.A.U.K. toegelaat en aangemoedig word, so lank soos die gevoelens van een groep nodeeloos beledig word soos die leiers van die Methodiste Kerk verlede week beledig is, so lank soos dinge aanhou bly hy, wat dr. Verwoerd is, die man wat die eenheid van

die blanke rasse ondergrawe, wat ons eerste verdedigingslinie in die stryd vir die blankes se voortbestaan, ondermyn.

There is another source of division between our people in South Africa which is being underlined by the actions of this government. And that is the difference in attitude to the philosophy of government which exists between the government and us.

There are too many people on the Government side who at one time or other have flirted with authoritarianism or sectional control at the expense of the peoples' freedom.

In fact their general attitude seems to be that the people exist for the state while we believe that the state exists for the people and that its greatest functions are to preserve their well-being, their freedom and their dignity.

I believe that it is because of this fundamental difference between us that we have so often found our sense of justice our sense of fairness outraged by the actions of this Government.

That is why we have so often differed as to the justifications for the tremendous inroads made into our personal freedoms our liberties by this Government.

Even today when it claims that everything is quiet and peaceful in South Africa it is clothed with powers never before paralleled in peace time in South Africa, and seldom if ever equalled in peace time anywhere in the world except behind the Iron Curtain and except in those new countries where the concept of democracy has not developed.

Examples of the countless invasions of personal liberties under this Government and their continual side stepping of the courts are too well known to need repetition. But there have been other developments too.

It offends our sense of justice of any developed man that a public institution, a state protected monopoly like the S.A.B.C. should be used as a party political propaganda medium and if we were in fact in a one party state not even the Press Code which assures a high level of journalistic ethics for example, that anyone attacked should have the right of reply, applies to the S.A.B.C.

And what is more this position is not only defended by the Government but they attempt to justify it.

It has offended our sense of justice too to find that the efficient Chief of the Security Police, Brig. v.d. Bergh, was permitted to appear on a political occasion and use secret information gained by him in the course of his duties, to cast suspicion upon virtually every Kerkraad of our Dutch Reformed Church on the Witwatersrand; an action which has aroused understandable resentment amongst church members throughout South Africa.

He was also permitted on that occasion to publicise parts of a statement made by a banned person who is awaiting trial in circumstances which may not be looked upon favourably by the court before which that trial is to take place.

Surely it is time that the Minister of Justice spoke up for himself if it is considered by him in the public interest that statements of this kind be made. Then we can attack him publicly and tell him that

we regard those statements as most unfair, and unworthy of a Minister of Justice and we cannot understand how he came to give permission for this statement by a banned person to be used on this occasion.

Incidentally it should be noted that this is not the first occasion on which there has been acute embarrassment about statements this officer has been permitted to make. Almost exactly a year ago a statement made by him on the use of Bechuanaland by saboteurs had international repercussions including a formal protest by the British Ambassador.

Surely the time has come for the Minister to do his own work himself and to protect his officials from embarrassment.

Another example of the sort of action which has offended our sense of justice too has been the continual threats by this Government to the English press despite the facts that the Press Commission, after sitting for 13 years, failed to report on the English Press, or, for that matter on the S.A. Press and that a leading Nationalist spokesman recently admitted "die Afrikaanse pers verdraai ook vreesklik."

I could give other examples. I know the reply will be that we must appreciate that the Government is engaged in a fight with Communism.

Of course it is, but we must be careful lest in that fight so many of our democratic freedoms are trampled upon that we find we now have drifted into authoritarianism.

That is a danger - a danger so real under this Government that we may find our strongest bulwark in the fight against communism namely, the ideology of a free democracy, crumbling before our eyes.

We must never forget that it was the threat of communism which enabled Hitler to persuade the German people to give up their freedoms and enabled him too to force authoritarianism upon them.

We do not want to share their fate.

Collection Number: AD1715

SOUTH AFRICAN INSTITUTE OF RACE RELATIONS (SAIRR), 1892-1974

PUBLISHER:

Collection Funder:- Atlantic Philanthropies Foundation

Publisher:- Historical Papers Research Archive

Location:- Johannesburg

©2013

LEGAL NOTICES:

Copyright Notice: All materials on the Historical Papers website are protected by South African copyright law and may not be reproduced, distributed, transmitted, displayed, or otherwise published in any format, without the prior written permission of the copyright owner.

Disclaimer and Terms of Use: Provided that you maintain all copyright and other notices contained therein, you may download material (one machine readable copy and one print copy per page) for your personal and/or educational non-commercial use only.

People using these records relating to the archives of Historical Papers, The Library, University of the Witwatersrand, Johannesburg, are reminded that such records sometimes contain material which is uncorroborated, inaccurate, distorted or untrue. While these digital records are true facsimiles of paper documents and the information contained herein is obtained from sources believed to be accurate and reliable, Historical Papers, University of the Witwatersrand has not independently verified their content. Consequently, the University is not responsible for any errors or omissions and excludes any and all liability for any errors in or omissions from the information on the website or any related information on third party websites accessible from this website.

This document forms part of the archive of the South African Institute of Race Relations (SAIRR), held at the Historical Papers Research Archive at The University of the Witwatersrand, Johannesburg, South Africa.